

РЕШЕНИЕ

№ 356

гр. Стара Загора, 07.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – СТАРА ЗАГОРА в закрито заседание на седми декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Румяна Ат. Танева

като разглежда докладваното от Румяна Ат. Танева Търговско дело № 20225500900499 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.25 от ЗТР и е образувано по жалба на М.В.В., с постоянен адрес: (адрес) ЕГН ***** против Отказ № 20221101111149/02.11.2022 г. на Агенцията по вписвания – Търговски регистър и РЮЛНЦ по Заявление № 20221101111149/01.11.2022 г. за вписване на промени в обстоятелствата по партидата на “Р.М.” ООД, гр. Стара Загора, с ЕИК *****, а именно заличаване на М.В.В. като съдружник, вследствие прекратяването на участието ѝ на основание чл.125, ал.2 от ТЗ и заличаване на М.В.В. като управител по реда на чл.141, ал.5 от ТЗ.

В жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност на постановения отказ. Жалбоподателят счита за неоснователни мотивите на отказа, като посочва, че след като ТЗ не поставя други изисквания освен изтичане на предвидения по чл.141, ал.5 ТЗ срок, то след като ДЛР е констатирало наличието на предвидените условия - писмено уведомление до дружеството (съобразно вписаните седалище и адрес на управление) и изтичане на едномесечния срок от депозирането му, е следвало да впише заявеното обстоятелство. Оспорва мотивите на ДЛР за липса на основание за вписване на исканото обстоятелство - заличаване на управителя М.В.В., поради липса на доказателства за свикано и проведено Общо събрание и решение на ОС за освобождаване на управителя, като цитира съдебна

практика. Развиват се подробни съображения относно допустимостта на вписване на прекратяване на участие на съдружник въз основа на констатиран факт на изтекло предизвестие, въпреки вписан заповор върху дружествените дялове на напускащия съдружник. Отбелязва се, че в случая кредиторът на напусналия съдружник не е упражнил това си право в продължение на повече от 12 г., а запазването на интереса на вискателя не представлява обстоятелство, за което следва да се следи служебно от длъжностното лице по регистрацията, а подлежи на отчитане само след предявяване на правата му в изпълнителното производство по реда на чл. 517 от ГПК.

Навеждат се твърдения, че тъй като участието в търговско дружество е форма на доброволно сдружаване, да се приеме, че заповорирането на дружествения дял води до невъзможност за прекратяване на членственото правоотношение, означава да се придаде принудителен характер на участието в дружеството. Освен това подобно принудително членство не можело да бъде наложено и на останалите съдружници. Счита, че интересът на кредитора е в достатъчна степен охранен поради обстоятелството, че целта на заповора върху дял от търговско дружество е кредиторът да се удовлетвори от стойността на дела, който ефект ще настъпи и при напускане на съдружника-длъжник с предизвестие, като в последния случай заповорът се трансформира в заповор върху вземането на съдружника за дружествения му дял и на основание чл. 73в от ТЗ погасяването на това вземане следва да бъде предшествано от писмено уведомление до кредитора.

В заключение се посочва, че действието на заповора на дружествения дял следва да се разглежда като забрана за разпореждане с имуществените права, черпени от дяловото участие, но не и като забрана за позоваване на факт, прекратяващ членствено правоотношение. Предвид изложеното и при положение, че са налице предпоставките на чл. 125, ал.2 от ТЗ се поддържа, че постановения отказ за вписване заличаването на М.В.В. като съдружник в “Р.М.” ООД е незаконосъобразен, като се прави искане същият да бъде отменен и да бъдат дадени задължителни указания на Агенцията за извършване на исканото вписване на заявеното обстоятелство.

Агенция по вписванията – Търговски регистър и РЮЛНЦ е подала писмен отговор, с който оспорва изложените в жалбата съображения. Навежда доводи за неоснователност на жалбата и моли съдът да я отхвърли,

като потвърди обжалвания отказ.

Посочва се, че освобождаването на управител на дружеството и напускането му като съдружник са от компетентността на ОС, за свикване на каквото не са представени доказателства. В допълнение се отбелязва, че съгласно чл. 401 ГПК запорът и възбраната произвеждат действието, предвидено в чл. 451 - 453, чл. 456, ал. 1, чл. 508 и чл. 509 и чл. 512 и чл. 514 ГПК. От момента на налагането на запора длъжникът се лишава от правото да се разпорежда с имуществото или вземането в случая с дружествените си дялове, като не може да го изменя, поврежда или унищожава. Аргумент за това е и чл. 206, ал. 3 ДОПК, доколкото не може да е налице различен режим на обезпечителната мярка в зависимост от налагащия ги орган. Развиват се съображения, че защитата на вискателя по чл. 517, ал. 3 ГПК конкурира с правото на съдружника да прекрати членството си в това число и при условията на чл. 125, ал. 2 ТЗ, макар това право да е неимуществено и конкуренцията е в полза на кредитора. Посочва се, че правото да прекрати участието на съдружника в дружеството е предоставено на волята и преценката на вискателя чрез етапното производство по чл. 517, ал. 3 ГПК, тъй като не е без значение момента на определяне на ликвидационния дял на съдружника - длъжник. Ако този съдружник е с вече прекратено членствено правоотношение, то няма как кредитора за започне процедурата по чл. 517, ал. 3 ГПК. Поддържа се, че забраната за разпореждане с дружествени дялове на съдружника с наложен запор по чл. 517, ал. 1 ГПК обхваща и забраната да се въздейства върху членствените му правоотношения, в това число и при условията на чл. 125, ал. 2 ТЗ, като се цитира релевантна съдебна практика.

Моли съда да отхвърли жалбата като неоснователна и да присъди на Агенция по вписванията – Търговски регистър и РЮЛНЦ направените разноски по делото. Прави се възражение за прекомерност, в случай на претендиране на разноски от жалбоподателя.

Съдът като взе предвид доводите в жалбата и писмения отговор, както и представените писмени доказателства, приема за установено следното:

Съдът приема, че жалбата е депозирана в законоустановения 7-дневен срок от връчването и е процесуално допустима.

От вписванията в търговския регистър се установява, че жалбоподателят е съдружник с дял на стойност 4500 лв., представляващ 90%

от капитала, и управител на горепосоченото дружество. Установява се още, че са вписани запори върху дяловете на съдружника М.В., наложени от съдебен изпълнител рег. № *** в полза на Б.Т.Г. по изп.дело № 2009***0400330. Запорът е вписан на 09.11.2010 г.

С нотариална покана, М.В. отправила до дружеството уведомление за желанието си да бъде освободена като управител на “Р.М.” ООД, гр. Стара Загора по реда на чл. 141, ал. 5 ТЗ предизвестие по реда на чл. 125, ал. 2 ТЗ за напускането си като съдружник след изтичането на три месеца от получаване на предизвестиято. Двете волеизявления са обективирани в един документ, като същият е редовно връчен на “Р.М.” ООД, гр. Стара Загора чрез нотариус рег. № *** в НК съобразно чл. 592, ал. 2 вр. чл. 50 ГПК на 28.07.2022 г.

Със заявление вх. № 20221101111149/01.11.2022 г. жалбоподателят е заявил за вписване промени по партидата на “Р.М.” ООД, представляващи заличаване на М.В. като съдружник, вследствие прекратяването на участието и на основание чл. 125, ал. 2 ТЗ и заличаване на М.В. като управител по реда на чл. 141, ал. 5 ТЗ. По заявлението е постановен отказ № 20221101111149/02.11.2022 г.

Съдът намира отказа за частично законосъобразен.

Разпоредбата на чл. 141, ал. 5 ТЗ предвижда изрично възможността управител на дружество с ограничена отговорност да поиска да бъде заличен като негов управител. В случай, че в едномесечен срок от получаване на уведомлението от дружеството не бъде заявено за вписване освобождаването му в търговския регистър, той може да заяви самостоятелно заличаването си, независимо дали на негово място е избрано друго лице или не. В този смисъл управителят се явява легитимирано по смисъла на чл. 15, ал. 1, т. 3 ЗТРРЮЛНЦ лице, което да заяви конкретното вписване.

В настоящия случай, искането на управителя М.В. е връчено на дружеството на 28.07.2022 г. по реда на чл. 592, ал. 2 вр. чл. 50 ГПК. В срока по чл. 141, ал. 5 ТЗ дружеството не е поискало да бъде заличен досегашният му управител от партидата му в ТРРЮЛНЦ и на негово място да бъде вписан друг. Осъществен е фактическия състав на посочената законова разпоредба, поради което постановеният отказ, в тази му част е незаконосъобразен и на АВп следва да бъдат дадени задължителни указания за вписване на това

обстоятелство в ТРРЮЛНЦ.

По искането за заличаване на М.В. като съдружник:

Както се установи, наред с уведомлението по чл. 141, ал. 5 ТЗ, М.В. е отправила до дружеството и предизвестие за прекратяване на участието си в него по реда на чл. 125, ал. 2 ТЗ, също редовно връчено на 28.07.2022 г. Минималният тримесечен срок, предвиден както в чл. 125, ал. 2 ТЗ, така и в самото предизвестие, изтекъл на 28.07.2022 г. Следователно тя е упражнила потестативното право, което чл. 125, ал. 2 ТЗ ѝ предоставя. Съгласно трайната съдебна практика в т.ч. и Решение № 46/22.04.2010г. по т.д. № 500/2009г. II т.о. на ВКС, Решение № 991/29.11.2006г. по т.д. № 556/ 2006г. на ВКС, Решение № 771/20.12.2004г. по т.д. № 165/2004г. на ВКС и др., прекратяване участието на съдружник в ООД в хипотезата на чл. 125, ал. 2 ТЗ е последица от свободно формираната и външно изразена воля на съдружника, в чиято полза законът признава право да напусне доброволно дружеството като отправи за целта писмено предизвестие. Единствените условия, с които е обвързано упражняването на това право е волеизявлението за напускане да бъде отправено в писмена форма и изтичането на тримесечен срок. Прекратяването на членственото правоотношение в разглежданата хипотеза, доколкото писменото предизвестие е способ за реализиране на потестативното право на съдружника да предизвика едностранно промяна в персоналния субстрат на търговското дружество, следва да се счита настъпило *ipso facto* в момента на изтичане на срока на предизвестието.

В конкретния случай върху дела на напускащия съдружник е наложен и вписан изпълнителен заповед. Съдът споделя съображенията на длъжностното лице за това, че заповедта е пречка за заличаване на жалбоподателя като съдружник в регистъра, дори да са изпълнени предпоставките по чл. 125, ал. 2 ТЗ. Заповедта върху дружествен дял отнема възможността, както на съдружника, в качеството му на длъжник, така и на дружеството, в качеството му на трето задължено лице, да внасят изменения в членственото правоотношение и по този начин да се стига до хипотеза, идентична с тази на разпореждане със заповедите дялове. Налагането на заповедта води до предвидените в чл. 451, ал. 1 ГПК последици, включващи и императивната забрана за разпоредителни действия със заповедното материално право. Нарушаването на сочената забрана води до относителна недействителност на

осъщественото разпореждане – чл. 452 ГПК. В случаите обаче, когато предмет на запора са дялове на ограничено отговорен съдружник, забраната по чл. 451, ал. 1 ГПК има за цел да охрани последващите действия по изпълнение върху дял от търговското дружество, включващи изявление на вискателя за прекратяване на участието на длъжника в дружеството; последващо овластяване по чл. 517, ал. 3 ГПК и успешно провеждане на иска за прекратяване на търговското дружество. Забраната за прехвърляне охранява предвидената в закона възможност вискателят в избран от него момент да се удовлетвори от равностойността на дружествения дял на длъжника, евентуално – от ликвидационния му дял – последици, които биха били осуетени в случай, че към датата на изявлението по чл. 517, ал. 3 ГПК длъжникът няма качеството на съдружник.

С оглед особените материалноправни и процесуални последици на запора върху дял от ООД, надлежното му налагане съставлява пречка както за последващо вписване на разпоредителни действия на длъжника по реда на чл. 129 ТЗ, така и за едностранно прекратяване на членственото правоотношение чрез предизвестие в хипотезата на чл. 125, ал. 2 ТЗ. При заповор върху дружествен дял правото да прекрати членството на ограничено отговорния съдружник принадлежи на кредитора – вискател и е необходима предпоставка за събиране на вземането от равностойността на заповорения дял (чл. 517, ал. 3, пр. първо ГПК). В този смисъл е и Решение № 835/28.12.2006 г. на ВКС по т. д. № 472/2006 г., I т. о., съгласно което забраната за разпореждане с дружествените дялове на съдружника-длъжник обхваща и забраната да се въздейства върху членствените правоотношения, включително и при условията на чл. 125, ал. 2 от ТЗ.

Следва да се отбележи и че в случая разпоредбата на чл. 73в от ТЗ, на която се позовава жалбоподателя, не може да намери приложение, тъй като касае реда за извършване плащане на съдружник, произтичащо от дял в търговско дружество, но не и необходимостта от запазване на членствени правоотношения между дружеството и съдружник, върху чийто дял е наложен заповор.

Съобразно разпоредбата на чл. 21, ал. 5 ЗТРРЮЛНЦ, при извършване на дейността по вписване, длъжностното лице по регистрация е длъжно да провери съответствието на заявеното за вписване обстоятелство със закона. В

обхвата на длъжностното лице по регистрация е и съблюдаването на забраната по чл. 451, ал. 1 ГПК, за която с оглед особеностите на обезпечителния и изпълнителен запор върху дружествен дял, длъжностното лице следи служебно.

Предвид гореизложеното съдът намира, че отказ № 20221101111149/02.11.2022 г. на Агенцията по вписванията – Търговски регистър и РЮЛНЦ **в частта, с която е отказано заличаването на М.В.В. като управител на “Р.М.” ООД гр. Стара Загора, с ЕИК *****, следва да бъде отменен**, като на Агенция по вписванията следва да бъдат дадени указания да извърши поисканото вписване.

В частта, с която е отказано заличаване на М.В.В. **като съдружник в “Р.М.” ООД, гр. Стара Загора, с ЕИК *****, отказ № 20221101111149/02.11.2022 г. на Агенцията по вписванията – Търговски регистър и РЮЛНЦ следва да бъде потвърден**

Водим от горните мотиви, Старозагорският окръжен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ отказ № 20221101111149/02.11.2022 г. на Агенцията по вписванията – Търговски регистър и РЮЛНЦ **в частта, с която отказано заличаването на М.В.В. като управител на “Р.М.” ООД гр. Стара Загора, с ЕИК *****, като незаконосъобразен.**

УКАЗВА на Агенцията по вписвания - Търговски регистър и РЮЛНЦ да извърши поисканото със заявление вх. № 20221101111149/01.11.2022г. вписване на следните обстоятелства: заличаване на М.В.В. като управител на “Р.М.” ООД гр. Стара Загора, с ЕИК *****.

ПОТВЪРЖДАВА отказ № 20221101111149/02.11.2022 г. на Агенцията по вписвания – Търговски регистър и РЮЛНЦ **в частта, с която е отказано заличаване на М.В.В. като съдружник в “Р.М.” ООД, гр. Стара Загора, с ЕИК *****.**

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в 7 - дневен срок от съобщаването му пред Апелативен съд – гр. Пловдив.

Съдия при Окръжен съд – Стара Загора: _____